

dat het onderzoek ondermeer een onderscheid wil maken tussen 'manipuleerbare en niet manipuleerbare factoren van de publieksbinding'. Vzw Theaterfestival Vlaanderen geeft een fi-

nancieel steuntje voor het vooronderzoek...

Océ wil absoluut geen inhoudelijke invloed uitoefenen. Dat hoeft ook niet, 'het culturele veld' kent zijn broodheer en heeft er

geen moeite mee om keuzes te maken in functie van gemeenschappelijke belangen. Jammer voor de opties waar men minder snel 'winst' van verwacht.

... Alain Platel

Het integrale verslag van de eindjury van de Océ Podium Prijs 1997

Bij de lancering van de Océ Podium Prijs werd er door sponsor en mede-initiatiefnemers de nadruk op gelegd dat deze prijs niet zozeer een 'wedstrijd' moest inhouden, maar vooral een focusmoment wilde creëren waarbij het creatieve podiumwerk, tot welke aard of discipline het ook behoorde, in de kijker zou worden gesteld en waarbij een inhoudelijke discussie m.b.t. de podiumkunsten op gang zou kunnen worden gebracht.

Geopteerd werd voor een formule waarbij zo'n 260 leden, intensieve kijkers behorende tot het theaterveld zelf, drie voorkeuren uitspraken m.b.t. de volgens hen meest waardevolle artistieke prestatie van het voorbije jaar, geleverd door een persoon, een instelling, een gezelschap, of de vorm aannemend van een productie. Uit de zeven hoogst gequoteerde vermeldingen zou de eindjury de uiteindelijke laureaat aanduiden. De gekozen formule hield veel risico's in, maar de keuze van de zeven laureaten die uit de bus kwamen (Blauw Vier, Guy Cassiers, Peter De Graef, Anne Teresa De Keersmaeker, Alain Platel, Dirk Rooffthoof en Tg Stan) bewees dat de opzet van de prijs - het bekronen van artistiek werk van grote waarde, met een actuele betekenis en behorende tot welke discipline binnen de podiumkunsten dan ook - ten volle door het veld begrepen is geworden. Het was dan ook voor de eindjury een aangename, zij het niet gemakkelijke taak om de finale laureaat aan te duiden, omdat o.i. voor elk van de zeven genomineerden voldoende motieven voor een bekroning te vinden waren en hun 'karakter' varieerde van enkeling tot gezelschap, van dans over tekst- en kindertheater tot voorstellingen waarvan men nog moeilijk kan omschrijven tot welke podiumdiscipline ze nu eigenlijk behoren.

De eindjury koos ervoor de eerste Océ-prijs voor de podiumkunsten, editie 1997 (die terugkijkt op het kalenderjaar 1996), toe te kennen aan theatermaker, choreograaf, scenograaf Alain Platel voor het oeuvre dat hij de laatste jaren heeft opgebouwd (cfr. o.a. *Moeder en Kind* en *La Tristeza Complice* uit 1995) en dat in 1996 zijn sterke betekenis en zijn originaliteit in het Vlaamse theaterveld bewees met

de voorstelling *Bernadetje*, gemaakt in nauwe samenwerking met auteur Arne Sierens en in een productie van Victoria.

De jury wil de intrinsieke artistieke kwaliteit van deze voorstelling benadrukken: haar attractieve locatie, de energie en de natuurlijkheid van haar spelers, haar interessante mengeling van realistische, surrealistische en volkse elementen, de opbouw van haar 'ver-

haal' als tranche de vie uit een hele reeks deelverhalen/situaties, haar algemeen feestelijk karakter, haar intrigerende mengeling van muzieken uit verschillende tradities, enz.

De jury is er zich echter van bewust dat deze artistieke kwaliteit het resultaat is van een aantal keuzen wier betekenis de voorstelling an sich overstijgen, waardoor het werk van Platel een impact krijgt op en discussiestof le-

Alain Platel / Chris Van der Burght

